

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX KADENCJA

Warszawa, dnia 13 kwietnia 2016 r.

Druk nr 147

KOMISJA
SPRAW ZAGRANICZNYCH
I UNII EUROPEJSKIEJ

Pan
Stanisław KARCZEWSKI
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Na podstawie art. 75d ust. 1 Regulaminu Senatu Komisja Spraw Zagranicznych i Unii Europejskiej wnosi projekt opinii

o niezgodności z zasadą pomocniczości projektu Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług COM(2016)128.

Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem opinii upoważniony jest senator Ryszard Majer.

Przewodniczący Komisji
Spraw Zagranicznych i Unii Europejskiej
(-) Marek Rocki

OPINIA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia

o niezgodności z zasadą pomocniczości projektu Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług COM(2016)128

Senat, po rozpatrzeniu projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług - COM(2016)128, stwierdza, że projekt ten nie jest zgodny z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.

1. Art. 3 ust. 1a projektowanej dyrektywy rozszerza na podwykonawców z innych państw członkowskich obowiązek stosowania wymogów określonych w przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, ale także w umowach zbiorowych, niestosowanych dotychczas powszechnie w stosunku do podwykonawców.
Jest to ograniczenie dowolności określania takiego obowiązku przez państwa członkowskie. Komisja nie uzasadniła w sposób przekonujący, że w tym przypadku pełna harmonizacja przyczyni się do lepszej ochrony pracowników. Państwa członkowskie mogą już teraz samodzielnie kształtować zakres obowiązków podwykonawców w tej dziedzinie, a obecne brzmienie dyrektyw pozwala im na zmniejszenie tego zakresu w stosunku do usługodawców z innych państw członkowskich. Z tego względu, w naszej ocenie, ta kwestia powinna zostać pozostawiona do regulacji przez państwa członkowskie, z zachowaniem możliwości objęcia podwykonawców z innych państw członkowskich wszystkimi wymogami wynikającymi z umów (układów zbiorowych) niewiążących powszechnie.
2. Art. 3 ust. 1b projektowanej dyrektywy ogranicza możliwość samodzielnego ustalenia przez państwo członkowskie, czy pracownicy delegowani zatrudnieni przez agencje pracy tymczasowej muszą spełniać wymogi określone w art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/104/WE w sprawie pracy tymczasowej. Obecnie taki

obowiązek ma charakter fakultatywny. Pozwala to państwu członkowskiemu na samodzielną ocenę konieczności wprowadzenia tego wymogu, ze względu, na przykład, na lokalne uwarunkowania rynku pracy. Dlatego, wydaje się, że ingerencja prawodawcy unijnego nie jest tutaj konieczna.

Należy zatem uznać, że proponowana regulacja narusza zasadę pomocniczości.